

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Turtur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

lare, longaque admodum disceptatione recte procuratum ostendit, ut illa sermonum, qui de Divinis habentur, castitas intemeranda à promiscuis cunctorum oculis, in abdito seposita, suo quasi quodam velamine pudicitiae cõtegeretur, cœlestibus obumbrata mylteriis, sicut secreto ipsa suo divinitas operiebatur. Nam quid aliud sibi vult: *Aperiam in pambolis os meum, & in enigmate antiqua loquar*: quia hieroglyphice sermonem faciam, & allegorice vetusta rerum proferam monumenta? Et illud: *72. sua in pambolis loquebatur ad turbas*, nisi sermones suos mystico sensu convelabat? Ita Prophetæ, ita Apostoli ab usitato loquendi more recesserunt, facilia in proptu habentes, magna in recessu contentes. Quod ea de causa congruum fuit, ut sacra de Deo dicta à cæteris scriptis, sicut merito, ita & specie discernentur, ne illa cœlestium arcanorum dignitas passim & indiscrete patesceret, sanctumque canibus, & margarita porcis exponerentur. Ita consecrata vasa templi involuta promiscuis populis ferret, nec tamen conspicerentur. Addam & illud, quod ab eodem Eucherio traditum in iis, quæ de formula spiritualis intelligentiæ scriptis: *Posteriori in divinis incarnationem* (admisere enim vocab. Theologi) *fili Dei, quæ subsecutum esse indicare*: eoque spectare, quæ per Angelum Moysi dicta sunt: *Posteriori meam videbis, faciem autem meam videre non poteris*: quia scilicet. *Patrem novum nemo nisi filius, & cui voluerit filius revelare*. Atque hæc quidem de Columba hieroglyphicis Theologi veteres tradidere: & argenteam eam, purissimo scilicet candore spectabilem fuisse dicunt, quæ supra caput altiterit Astartori nostro, dum sanctissimæ illi aspergini in Jordano tinctus initiaretur. Columba autem oculos habere: ut Cantorum cantico, ea intelligitur anima, ut tradit Adamantius, quæ divinas literas non in superficie primoribusque, ut ajunt, labris, sed intimum usque sensum exquirat. Duabus hæc dum sedet, alis tegitur: iisdem nixa fertur in sublime. Volamus, cum philosophica quadam morte separati à corpore, rapimur ad divina: sedemus, cum in amicorum conventu atque consortio, de sobrietate, de temperantia, de modestia sermones varios commiscemus: cujusmodi illi sunt, qui nos quotidie monent, ut cum Columba pro cantu gemitum edamus: cum scilicet, quæ perperam à nobis facta sunt expendimus: id procuremus, ut veluti Columba felle careamus, hoc est, iracundiæ amaritudinem à nobis amoveamus: ut Columba oculis inhiemus, quippe pacem ipsam undecumque perquiramus: ut Columba gregatim volitemus, piorum scilicet conventus candida simplicitate præditos frequentemus: ut Columba ex raptu vivere abhorreamus, nempe nulli esse injurii, nulli detrahere, neminem offendere caveamus: ut Columba, cum cibum sumimus, meliora grana secernamus, dicta quidem præceptaque ad institutionem & bonos mores facientia, à turpibus seligentes, ea gustare properemus: ut Columba cadaveribus vesci abominemur, affectus scilicet, qui corpori sunt insiti, qui sensibus adblandiuntur, aversemur: ut Columba in petra foraminibus nidulemus. Petrum, Christum divinæ lectionis Magistri interpretantur, in cuius vulneribus & plagis nidum nostrum imponere debeamus: ut Columba juxta rivus & fluentia resideamus, ut umbra Accipitris inspecta, si forte impetum in nos fecerit, possimus eum commodius & expeditius declinare. Fluente, rixos, aquam cœlitus stillantem pro disciplina poni, alibi dictum: hinc igitur lectionibus incumbendum admonemur, ut à mali dæmonis fraudibus ita nos facilius subducamus. Ut Columba geminos pullos enutriamus. Columbam amorem superius significare dictum. Geminos igitur amores educemus: unum, quo Deum pie colamus: alterum, quo mortales alios ardenti quadam charitate prosequamur, quæ quidem si præliterimus, nihil nobis ad bene beateque vivendum est in posterum defuturum.

Quomodo
siet homo
Columba
similis.
Cantic. 6.
Et 4.

DE TURTURE CAP. XV.

Mira Tur-
turæ Sidu-
ntis canti-
nentia &
conjugii

PARUM Ægyptiis cognita Turtur fuit, nisi plura super ea tradiderunt, quam legatur (apud Horum). Sedenim, minime verisimile est, sacerdotes eos in universa rerum natura toto vitæ tempore vetustos, non longe plura ac pene innumera intellexisse, quam ea paucissima, quæ, ut Plautus diceret, *frust. Utarim hic & illic conspiciuntur*. Sed quoniam doctrina hæc prorsus extincta est, satis nobis fuerit, si quando corpus ipsum ab inferis revocare non possumus, aliquam tamen rei umbram ob oculos exhibere, sive ab Ægyptiis, sive ab Hebræis, sive ab Græcis aut Latinis tradita reperiantur.

CONTI